

За университетската ситуация и действителността *Стив Форбс*

Уважаеми г-н Председател,
Г-н Ректор,
Уважаеми колеги,
Драги гости,

За мен е чест и удоволствие, че съм тук и че получавам тази титла. Когато аз бях в университета, ми беше много трудно да завърша и човек цени най-много това, което най-малко е заслужил. На мен наистина ми беше много трудно да завърша университета, а и много по-приятно ми е да получавам такива университетски звания наготово и бързо.

Това тук ми напомня за една история, която се случи в един американски университет и по-точно в Университета в Кентъки, където има традиция всяка година да се дава почетна титла на един студент. Дълги години се е избирал най-добрият студент на випуска. Една година обаче, студентският съвет се събира и решава тази почетна диплома да се даде на победителя в местното дерби. Университетските власти били меко казано учудени от решението това почетно звание да се даде на кон. Студентите обаче отвърнали, че е по-добре да се даде на цял кон, отколкото на тази негова част, на която не трябва.

За мен е наистина голяма чест да съм тук, защото Нов български университет символизира бъдещето, както и истинския източник на капитала, а именно – човешкия ум, новаторство и въображение. Защото светът не е само физически, но и метафизически.

В информационната ера, едно от най-големите открития е микрочипът. А какво всъщност представлява той? Микрочипът представлява едно продължение на ума, по същия начин, по който машините са представлявали едно естествено механично продължение на човешките мускули. А от какво е направен микрочипът? От пясък и силиций. И кой можеше да си представи преди няколко десетилетия, че човешкият напредък ще се основава на пясък?

Нека вземем за пример и един друг природен ресурс, а именно нефта. Какво представлява нефтът – нещо гадно, мазно и лепкаво. Не можеш да го ядеш, нито да го пиеш. Дори и на камилите не можеш да го дадеш. Само благодарение на човешкия ум неговият потенциал бе разкрит. За първи път това стана през петдесетте години в Пенсилвания, а сега вече е източник на по-голямата част от нашата енергетика. Навремето се е смятало, че нефтът фактически намалява цената на земята, тъй като там където избие нефт не могат да се садят селскостопански култури, животните се разболяват и именно човешкият ум видя потенциала на това гадно лепкаво нещо и откри истинската му стойност.

Вашите професори са прави, когато казват, че идеите са тези леци, през които се вижда света. Но има и изкривени леци, които представляват едно погрешно виждане. Такива са и идеите на Международния валутен фонд. МВФ вярва, че високите данъци и страданието са нещо добро за вас и че когато плащате, това е

добре. Те не могат да осъзнаят, че ако тези данъци се намалят, с парите които остават хората биха могли да постигнат много повече. Те не осъзнават, че данъците са едно бreme и една цена, която трябва да се плати. Данъците са като една огромна тежест, поставена на раменете на бегач. Ако този товар се намали, то тогава този бегач ще може да бяга по-бързо и по-надалеч.

Ще дам само два бързи примера – Ирландия и Хонконг. Преди 40 години Хонконг намали данъците си под 18%. Преди 30 години Ирландия почти премахна бизнес данъците си с цел да привлече повече чуждестранни инвестиции. За късмет на Хонконг и Ирландия, тогава МВФ го нямаше да кръжи около тях. Преди 50 години Хонконг беше дори по-беден и от България. Годишните доходи там бяха едва \$200 на човек. Днес доходът на глава от населението в Хонконг е \$25 000.

Днес Ирландия вече е направила прехода от една от най-бедните западноевропейски страни до една от най-богатите държави в Западна Европа. Тя има и най-висок процент на икономически растеж в целия Европейски съюз. Една полезна реформа за МВФ би изглеждала така: сега икономистите им получават заплатите си в щатски долари. Техните съветници не плащат данък общ доход – те се плащат от самия валутен фонд. За в бъдеще, на тези икономисти би трябвало да им се заплаща във валутата на страната, която съветват, като бъдат обложени с данъчните ставки на страните, в които дават ценните си съвети.

МВФ не осъзнават това, което се осъзнава тук в Нов български университет – освобождението на човешкото съзнание и човешкия дух.

Аз лично вярвам, че България има голямо бъдеще. Вашият народ е топъл и гостоприемен, както и много добре образован, особено хората, които излизат от този университет. Имате стратегическо географско положение. Предстои да се присъедините към НАТО. Няма причина в следващите пет поколения да не станете една Ирландия или един Хонконг. Това, което е важно, е да продължите започнатите реформи – намаляване на данъците, повишаване на законността и намаляване на корупцията, както и да се улесни регистрацията на фирми. И най-важното – да имате вяра в бъдещето и да работите за него. Направете това и българската икономика ще заприлича на слънчевото време, което виждаме днес.

Разрешете ми да Ви благодаря още веднъж за голямата чест, която ми оказахте. С нетърпение очаквам пак да посетя България, както и да покажа този медал на приятелите ми в Щатите, особено на петте ми дъщери и да им кажа, че баща им в крайна сметка не е толкова тъп.